

VNIVERSALIA QVAE- dam ad ventos omnes.

1 **V**ENTORVM materiam non tantum à terra, sed & fluminibus, niuibus ac tranquillo mari educi posse existimabis. Nam in his plurimum spiritus etiam inest, qui ob insitam leuitatem, & materiae tenuitatem quum in nebulam, aut niuem transire non possit, in uentum promptè abit.

V E N T O R U M ma-
teria vna
de erua-
tur.

2 Ventos ex materia pluuiæ cognata, uel cum ea pugnante oboriri uel hinc constat, quòd quidam pluuias cient, alij uerò serenitatem efficiunt, &c.

3 Quemadmodum flumina etiam magna, de paruo fonte & exigua origine paulatim crescunt, alijs fluuijs, riujs, & aquis receptis: ita uenti in suo primo exortu circa Horizontem remissiores emergunt, & debilius spirant: ab illo uerò remoti (accedente subinde à terra per aerem noua exhalationum cæterua) fortius grassantur, & collectis à multitudine uiribus (qua data porta) ualidius perflant. Nam ex succisua per Horizontem exhalationum impulsione fiunt, ab hisque impelluntur: perinde atque in aqua ex proiecto lapide circulus à circulo, donec ad eum qui omnium est maximus uentum sit, in quo impetus omnis exhaustis uiribus paulatim remittitur & languescit.

V E T I p r i
ma ori-
gine par-
ui, paula-
tim cres-
cunt &
inuales-
cunt.

Elegans
similitu-
do & ad-
modum
apta.

4 Quia uentorum locus est infima aeris regio: ideo à montibus, & eminentibus locis facile abscinduntur, & ne deorsum sæuiant, refringuntur: qui supra terræ, maris, fluuiorum aut planitiem, uiam liberius ire redireque solent.

Venti